

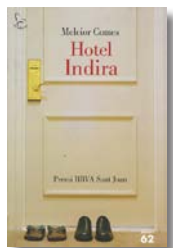
Perdent la 'compostura'

Guillem Pufarré

Entre la superpoblada fauna de personatges secundaris d'*Hotel Indira*, del mallorquí Melcior Comes, hi ha en Xanus, un vell recepcionista de mentalitat magistralment dibuixada amb un concepte, la seva obsessió per "no perdre la *compostura*". Allò que diríem en català *dicciosaludable*, "no perdre les bones maneres". Amb un plantejament no massa engrescador, un vell hotel en crisi de passat gloriós, i un jove escriptor en crisi creativa i vital, un tant per cent aclaparador dels nostres lletraferits potser haurien compost una d'aquelles elegants i/o sofisticades històries redactades (escriure és una altra cosa) amb molta *compostura* i una prosa correcta i trista, malalta d'insuficiència literària.

El protagonista de la novel·la, Nicolau Comagran, passa la vida perdent la *compostura*. I, sortosament, l'autor li fa costat. Comes juga amb els temps de

Hotel Indira

MELCIOR COMES

Edicions 62, Barcelona
Premi BBVA Sant Joan
Novel·la, 364 pàgines

Melcior Comes.

FUNDACIÓ ANTIGÜES CAIXES CATALANES

la narració i amb el llenguatge literari. L'estira, veu les possibilitats, els límits. I fa el mateix amb els personatges i els fils narratius. A l'*Hotel Indira* hi ha amors perduts, retrobats, luxuriosos, banals, retorçuts o idealitzats. Se'n parla de l'espessa societat líquida d'irritants nens grans que passen dels trenta perllongant la seva mel·líflua adolescència. El sexe i les drogues planen i fan teixit narratiu amb les cabòries sobre la creativitat i la imbricació en la pròpia existència. I fins i tot hi apareixen la corrupció, la xerrameca neoliberal, la violència o les complicades relacions entre pares i fills. Mentrestant, Comes va carregant les seves armes, ens va preparant per al dramàtic esclat final.

Alguns dels detonants narratius grinyolen, l'autor estira els fils fins al límit de la seva resistència. Comes juga tan fort que posa a prova la benevolència del lector. Però tot just per això, perquè hi ha risc, una mirada viva i intensa, la novel·la batega, atrapa i commou. Entreté. I, malgrat alguna relliscada, es pixa sobre els quilòmetres d'ensopida cel·lulosa amb ínfulas de literatura que ens envolta.

guillempufarre@gmail.com

El silenci dels pactes

MARC MORENO

Libres del delictes, Barcelona, 2014
Novel·la, 205 pàgines

En la seva tercera novel·la, el periodista, escriptor i editor Marc Moreno, autor d'*Independència d'interessos* (2013) torna a visitar el gènere negre amb una història que explora els racons foscos de la corrupció i la violència. La trama arrenca amb l'assassinat d'una prostituta per part d'un empresari, la qual cosa duu a una sèrie de maniobres per amagar el crim i a l'inici de fosques pressions polítiques. Paral·lelament, el lector assisteix al joc brut per tombar una regidora, a la investigació de l'assassinat i a una escalada de traïcions.

Intent de comentar-hi el poema d'en Joan Maragall 'Soleiada'

ENRIC CASASSES

Ed. Vitel·la, Belcaire d'Empordà, 2014
Poesia, 67 pàgines

A banda de ser un poeta amb rellevant obra pròpia, Enric Casasses (Barcelona, 1951) ha desenvolupat una important tasca de traducció i també d'estudi de clàssics com Verdaguer, Vinyoli, Vilacasas o Papasseit. En aquest original acostament a Joan Maragall, Casasses fa de filòleg, amb un "intent" de comentari de text que fa en vers, generant una obra d'art sobre una obra d'art. Tot, amb el màxim respecte per l'original: "Fer-li un comentari i a més per escrit / a la *Soleiada* em fa molta por, / només de pensar-hi en vénen tots els mals".

Primavera encesa

VICENT BORRÀS

Edicions Bromera, Alzira, 2014
Premi Blai Bellver de Xàtiva
Novel·la, 172 pàgines

Vicent Borràs (Algemesí, 1962), autor d'obres guardonades i reconegudes com *Lennon i Anna* o la juvenil *Els silencis de Marc*, dirigeix la seva mirada en la darrera novel·la a la coneguda com *primavera valenciana*: a la ciutat de València, el febrer de 2012, uns estudiants de secundària que protestaven pacíficament per la política de retallades, patiren unes brutals càrregues policials que sacsejaren la societat. En aquest context històric, Borràs col·loca els seus joves personatges de ficció i els enfronta a angoixes i anhels reals.